

Frankrijk pikt de aanvallen van de woke-islamisten niet langer

Posted on 27 november 2021 by Kleis Jager

Het is een curieus account op sociale media, *AJ+* heet het. AJ+ werd in 2014 gelanceerd door het mediabedrijf *Al Jazeera Media Network* dat is gevestigd in Doha, Qatar. AJ+ maakt korte video's in vier talen (Engels, Spaans, Arabisch en Frans) voor YouTube, Facebook en Twitter en richt zich op een jong publiek.

Een links publiek om precies te zijn. De toon van AJ+ is opgewekt en erg progressief op zedelijk gebied, met veel aandacht voor LGBTQI. Maar wat al snel opvalt in de Franse versie is dat het kanaal islamitische landen zoveel mogelijk ontziet en vrijwel dagelijks inhakt op Frankrijk. Want Frankrijk stigmatiseert moslims en het racisme tiert er welig.

Propaganda: hoofddoek als verrijking

Een mooi voorbeeld is een item van 13 augustus waarin islamitische Fransen (in *inclusieve* spelling aangekondigd als *Français.es*) vertellen dat ze het land graag willen verlaten vanwege de almaar toenemende islamofobie.

Een andere video schaart Frankrijk in het rijtje Afghanistan, Saoedi-Arabië en Iran. Omdat deze landen volgens het commentaar de meeste wetten hebben gewijd aan de vraag wat vrouwen zouden moeten dragen.

De boodschap is duidelijk: wie echt inclusief en vooruitstrevend wil zijn, begrijpt dat de belofte van de Franse republiek (*liberté, égalité, fraternité*) vals is en verwelkomt de hoofddoek als een verrijking.

Bring joy, accept hijabs

De omstreden hijab-campagne waar de Raad van Europa onlangs mee in het nieuws kwam, heeft precies dezelfde toon van het *woke-islamisme* van AJ+. De beelden van de campagne toonden vrolijke lachende vrouwen met kleurrijke hijabs. 'Bring joy, accept hijabs', zo luidde een van de slogans. En: 'Beauty is in diversity as freedom is in hijab'.

Volgens de Italiaans-Amerikaanse islamisme-expert Lorenzo Vidino speelt het woke-jargon nu een prominente rol in de *soft power*-strategie van de Moslimbroeders om de weerstand in Europa tegen islamisme weg te nemen. De Moslimbroeders zijn van origine een Egyptische beweging, maar opereren nu vanuit Qatar en Turkije. Volgens Vidino treedt op dit moment een tweede generatie van islamistische activisten aan die in Europa zijn geboren en die zich erg thuis voelen in het westerse politieke discours.

Hande Taner, voorvrouw

De Nederlandse Hande Taner beantwoordt helemaal aan dit profiel. Zij was voorzitter was van de studententak van de Turks-islamistische Milli Görüs en is dat sinds kort van FEMYSO. FEMYSO is de jeugdtak van de FIOE, de *Federatie van islamitische organisaties in Europa,* een platform dat door de broeders werd opgericht om invloed uit te oefenen op de Europese instellingen.

Taner studeerde aan prestigieuze instellingen als de *Londen School of Economics* en het Parijse *Sciences Po*. Het doel van Taner cs is acceptatie door de mainstream, aldus Vidino. 'Zij maken gebruik van hun kennis van de westerse politieke taal waar zij mee opgroeiden.' Taner lijkt goed op weg. Zij werd ook lid van de adviesraad voor jeugdzaken van de Raad van Europa, de CoE.

Dit alles zal de meeste regeringen in Europa een zorg zijn. Maar Frankrijk, dat een veel sterkere seculiere traditie heeft, vormt een opvallende uitzondering op die houding. Na protesten van Franse politici werd de lofzang op het sluieren van vrouwen – een coproductie van Taners FEMYSO en de afdeling mensenrechten van de Raad van Europa – off line gehaald.

Begrijpelijk. Europese organisaties mogen natuurlijk waarschuwen tegen de gevaren van racisme, maar ze zijn er niet om de burger te vertellen hoe deze moet denken over de hoofddoek. Je mag namelijk ook vinden en zeggen dat de hidjab een uiting van religieus geïnspireerd seksisme is waar wereldwijd vele miljoenen vrouwen onder lijden.

Middelvinger naar Frankrijk

Maar Taner liet het er niet bij zitten. Zij sloeg terug in een video waarin zij de Franse censuur van 'een campagne voor mensenrechten' hekelde. 'Parijs is de hoofdstad van het westen op het gebied van vooroordelen', zei Taner. En: 'Frankrijks grootste exportproduct is racisme.'

Hierop namen de Raad van Europa en de Europese Commissie geen afstand van Taner. Integendeel, zij gingen achter haar staan: *they had her back* zogezegd. De baas van de afdeling mensenrechten van de Raad van Europa, Michael O'Flaherty, ging op de foto met Taner na kennelijk vruchtbare gesprekken over 'mogelijkheden voor verdere samenwerking'. Eurocommissaris Helena Dalli (gelijkheid) deed een paar dagen later hetzelfde.

Separatisme als voedingsbodem voor terreur

Dit leek sterk op een opgeheven middelvinger naar Frankrijk, dat onmiddellijk reageerde. De Franse minister voor burgerschap Marlène Schiappa en staatssecretaris voor Europese Zaken Clément Beaune kondigden maandag aan dat zij Dalli om opheldering zouden vragen.

In een interview met de radiozender Europe 1 legde Schiappa uit dat Frankrijk niet over zich heen laat lopen. 'Wij willen van mevrouw Dalli weten wat haar er toe gebracht heeft om deze organisatie te ontvangen.'

'In Frankrijk vond men tot 2017 – het jaar waarin Emmanuel Macron president werd

[KJ] – dat er niets tussen de islam en het terrorisme in zit', ging Schiappa verder. 'Nu bestrijden wij ook het separatisme dat de voedingsbodem is voor terreur en wij verlangen dat Europa dit ook doet.'

Bloeddorst

Dat zijn stevige teksten die aangeven hoezeer in Frankrijk de stemming in enkele jaren tijd is veranderd. Macron's voorganger François Hollande durfde na de grote aanslagen van 2015 (Charlie Hebdo, Bataclan) niet te spreken van islamitische terreur of jihadisme. Uit angst gewone moslims over één kam te scheren met massamoordenaars, deed hij het liefst of het geweld een duister, anoniem kwaad was dat uit de lucht kwam vallen.

En nu wijzen bewindslieden als Schiappa dus zonder omwegen op de overeenkomst in de retoriek van de soft-power van geweldloze islamisten en die van de afdeling *hard power*, de jihadisten. Want beiden menen dat Frankrijk de vijand is van de profeet en een strijd voert tegen de islam. De eerste groep maakt zich schuldig aan ophitserij, zeggen prominente islamologen zoals bijvoorbeeld Gilles Kepel. Wie voortdurend herhaalt dat moslims in Frankrijk een vervolgde minderheid zijn, kan sommigen er toe brengen om in actie te komen.

De keel doorgesneden

Neem bijvoorbeeld Jamel Gorchene, een Tunesiër die in april dit jaar een administratief medewerkster van de politie vermoordde in Rambouillet. Gorchene sneed zijn weerloze slachtoffer de keel door in de sluis van glazen schuifdeuren van het politiebureau in deze stad.

Op zijn Facebookpagina wees niets op een grote bloeddorst of belangstelling voor IS-propaganda. Gorchene was een aanhanger van Ennadah, de grootste partij in Tunesië die wordt geleid door de moslimbroeder Rached Ghannouchi. Een dochter van Ghannouchi, Intissar Kherigi, was voorafgaand aan Taner voorzitter van FEMYSO.

Gorchene, onbekend bij de inlichtingendiensten, was niet geobsedeerd door geweld, maar door islamofobie. Hij vulde zich als een spons met AJ+-achtige propaganda die Frankrijk voorstelt als een uiterst beroerd land voor moslims. Hij deelde voortdurend

berichten met deze strekking van politici en activistische journalisten zoals Edwy Plenel, een beroemdheid in de Franse media. Plenel is een grote vriend van Tariq Ramadan, de kleinzoon van de oprichter van de Moslimbroeders, Hassan al-Banna (familiebanden doen er toe in deze kringen).

De komende tijd zal blijken of Europa bereid is zich te ontdoen van de jonge islamisten die – in de woorden van de columniste Fatiha Agag-Boudjahlat – de koekoeksjongen zijn die straks anderen uit het Europese nest zullen gooien.

Het lijkt er niet op dat dit gaat gebeuren. De Moslimbroeders zitten al lange tijd gebeiteld in Brussel en kennen er uitstekend de weg. Het nieuwe blad *Franc Tireur* berichtte deze week dat de islamistische lobbyclubs sinds 2007 al meer dan 22 miljoen euro aan subsidie hebben ontvangen.

Naschrift 28-11-'21

Het blad Franc-Tireur (@franctireurmag) heeft in het weekend exclusief de brief gepubliceerd waarin de Franse regering om opheldering vraagt van de Maltese EU-commissaris voor gelijkheid Helena Dalli.

De bewindslieden Clément Beaune (Europese Zaken) en Marlène Schiappa (burgerschap) stellen in de brief eerst vast dat Frankrijk het streven van de Europese Commissie naar een meer gelijke samenleving deelt.

'Maar', zo gaan zij verder, 'deze positieve agenda staat ver af van die van een organisatie als FEMYSO (*Forum for European Muslim Youth and Student Organisations*). 'FEMYSO is bekend om een radicaal discours dat haaks staat op de doelen van inclusie en emancipatie die in uw opdracht staan.'

Beaune en Schiappa onderstrepen dat FEMYSO de jeugdtak is van de FIOE (*Federatie van islamitische organisaties in Europa*) die banden heeft met radicaal islamitische bewegingen maar ook met islamitische organisaties die door de Franse regering werden ontbonden.*

'FEMYSO onderscheidt zich door geregelde agressieve en lasterlijke uitingen aan het adres van Frankrijk en zijn instellingen', schrijven Beaune en Schiappa. Hiermee verwijzen zij onder meer naar de recente uitlatingen van Hande Taner die beweerde dat racisme het belangrijkste exportproduct van Frankrijk is.

De brief herinnert aan het bezwaar dat de Franse regering eerder maakte tegen de hoofddoek-campagne van FEMYSO en de Raad van Europa. Volgens Schiappa en Beaune was de campagne geen actie tegen racisme maar gericht op de promotie van de hidjab. 'Een campagne die in tegenspraak is met het universele principe van de gewetensvrijheid zoals dat is vastgelegd in artikel 9 het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het feit dat vrouwen in tal van landen geen keuzevrijheid hebben en verplicht zijn een hoofddoek te dragen.'

'Wij zijn dus erg verbaasd', vervolgt het duo, 'Dat u heeft ingestemd vertegenwoordigers van FEMYSO te ontmoeten in het kader van een gesprek over de toestand van islamitische jongeren in Europa. Wij hebben er daarbij ook moeite mee om te begrijpen waarom de Commissie deze organisatie sinds 2014 financieel steunt.'

'De Franse regering', besluit de brief', 'strijdt tegen elke vorm van discriminatie van personen op grond van hun geloof of afkomst. Wij waken over de vrijheid van geweten en godsdienst en de neutraliteit van de staat inzake geloofszaken. Het is juist omdat wij zo gehecht zijn aan deze principes dat wij ons verzetten tegen extremistische organisaties die proberen de fundamenten van ons sociaal pact te verzwakken en die in geen geval bijdragen aan de promotie van onze gemeenschappelijke waarden.'

* *Met radicaal islamitische beweging wordt hier de Moslimbroederschap bedoeld. Het tweede deel van de zin verwijst vooral naar het Collectief tegen islamofobie, het CCIF (Collectif contre l'islamophobie en France). Het CCIF werd na de onthoofding van Samuel Paty in 2020 verboden omdat het volgens de Franse regering in feite een propaganda-instrument is van islamisten die aanzetten tot haat tegen Frankrijk met hun bewering dat de Franse staat een strijd tegen de islam voert.*

Het CCIF, dat statistieken vervalste met verzonnen incidenten rond moslimhaat, vond onderdak in Brussel bij zijn Belgische zusterverenging CCIB dat is gevestigd op hetzelfde adres als FEMYSO. Het CCIB ontving volgens Franc-Tireur onlangs trouwens 210.000 euro Europese subsidie.

Kleis Jager** bericht vanuit Parijs voor Wynia's Week. Steunt u **ook in 2022** de onafhankelijke berichtgeving van Wynia's Week? Doneren kan op verschillende manieren, kijk **HIER**. **Hartelijk dank!